

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Slægten

Citation: Skjoldborg, Johan: "Slægten", i Skjoldborg, Johan: *Slægten*, 1925, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_08-shoot-idm140074493031200/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Slægten

PER KOLD. Aa, hvad, han er et ungt Menneske og har været ude i Verden, han kender nok mere til den end baade mig og dig.

KIRSTEN. A li'er det ikke.

PER KOLD. Der gaar saamænd ingen Spaaner af en Kvind' for det en rask Karl snupper et Kys fra hende. Det kan i al Fald ikke gøre noget, om han følges med Karen.

KIRSTEN. Nej, hvis han mener noget med det.

PER KOLD. Naa, a skal ud og rette paa Stænget om Føløgets Baas, den er saa slem til at sparke det ned, Graves.

GRAVES. Den har altid været noget urolig, men ellers er der vel ikke noget i Vejen med den?

PER KOLD. Nej, ikke Spor, den er re'le nok. *(ud, fløjtende Refrainet af Dragonvisen)*

(Lille Pause)

GRAVES. Hm, hm. Der staar i Avisen, at Kræsten ikke vil modtage Mandatet af „private Grunde“ — hvad er det for private Grunde, som vi, hans nærmeste ikke ved noget om?

KIRSTEN. A kender ikke noget til det.

ANN' KATRIN'. En Ting ved En da, at det ikke kan være Pengesager.

KIRSTEN *(gør sig klar til at gaa)*. Ja, hvem ved. En skulde da i al Fald ikke synes det. Men det vil snart vise sig, for vi maa og vi vil ha' Besked. A tror ogsaa godt nok at Ung-Graves er noget flygtig af sig. *(ud tilvenstre)*

ANN' KATRIN'. Tror du ogsaa, han er flygtig?

GRAVES. En kender det ikke.

ANN' KATRIN'. Han er maaske ked af de Studeringer, — mon han ikke længes efter at komme hjem og faa Gaarden selv, for det han synes, der er skønnest i Hedegaard, — a tænker det.

GRAVES. N—aa, det kan a ikke vide.

ANN' KATRIN' *(smiler ved Mindet)*. Aa, kan du huske Graves, da vi to begyndte, a tykkes næsten de første Aar er de skønneste i hele mit Liv. Ja, vi var saa unge og saa glade ved hverandre, Graves, selv om vi om Aftenen var aldrig saa trætte.